

Πιθέματα

*Ελένη Κοφτερού
Γιώργος Πρίμπας*

Πιθέματα

Ελένη Κοφτερού

Γιώργος Πρίμπας

Τίτλος: “**Πιθέματα**”

Συγγραφείς: **Ελένη Κοφτερού – Γιώργος Πρίμπας**

Το εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο είναι της μαθήτριας **Χαράς Μπαϊρακτάρη** και σχεδιάστηκαν ειδικά για την έκδοση της παρούσας συλλογής.

Επίλεκτες Ψηφιακές Εκδόσεις: 24grammata.com

Σειρά: [εν καινώ](#), Αριθμός σειράς: 157

Τόπος και Χρονολογία πρώτης έκδοσης: Αθήνα / Καλαμάτα, 2016

Μέγεθος Αρχείου: 1,0 Mb

Σελίδες: 54

Μορφή αρχείου: pdf

Γραμματοσειρά: cambria

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση δίχως την έγγραφη άδεια των δημιουργών ή του εκδότη

Μετέχοντας ως αναγνώστης στον ποιητικό διάλογο της Ελένης Κοφτερού και του Γιώργου Πρίμπα.

Μια από τις πλέον δύσκολες στιγμές της ποιητικής δημιουργίας είναι η πρόκληση των αισθήσεων που ενεργοποιεί την προσωπική ματιά και ακολούθως τη μαγική πυρά της έμπνευσης για να ολοκληρωθεί το ποίημα. Στον ποιητικό διάλογο εν προκειμένω, με μορφή χάι-κού, της Ελένης Κοφτερού και του Γιώργου Πρίμπα οι αισθήσεις πρωταγωνιστούν. Η οξυδερκής ποιητική ματιά τους, προσφέρει το σώμα και την ψυχή της καθημερινότητας που δε βλέπουμε, δεν ακούμε, δεν αγγίζουμε ή δεν κατανοούμε με τέτοιο ποιητικό τρόπο ώστε δεν γίνεται να την προσπεράσουμε. Και είναι αυτή η διαλεκτική των δεκαεφτά συλλαβών – με ποιητική μαστοριά δοσμένη – καθώς ενορχηστρώνει ιδανικά την καλλιγραφία της φύσης με την πραγματικότητα που τυχαίως ή αδιάφορα αγνοούμε.

Ο ουρανός, το κοτσύφι, η χρυσαλίδα, η νύχτα, ο άνεργος, το φως, η μνήμη, ό,τι μας διψά στο "είναι" ή μας ορίζει στο "γίγνεσθαι", ενσαρκώνονται σε μια συνομιλία που κάθε λέξη και κομμάτι του σύμπαντος είμαστε εμείς οι ίδιοι. Αν τελικά

αγαπάμε την ποίηση, είναι γιατί μέσα από τέτοιους
διαλόγους μας ταχυδρομεί στο φως δίχως να ζητά
ανταλλάγματα.

Μπάμπης Χαραλαμπίδης

Μια νηνεμία
ξύπνησε το δίδυμο.
Βουνό στο νερό.

σημείωση: η σειρά των ποιημάτων χαϊκού, σε κάθε σελίδα, δεν έχει να κάνει με τον/την δημιουργό, αλλά με το ποιο προηγήθηκε χρονικά.

Πέρασμα πουλιών.
Παραμερίζει
το ουράνιο τόξο.

Ψηλά τα πουλιά.
Παίζουν με την ίριδα.
Εγώ στο δρόμο.

Πυκνώνουν τα σύννεφα.
Του ήλιου πόθοι
υπαναχωρούν.

Γκριζοκόκκινα.
Στον ουρανό στολίδια.
Άφατη δύση.

Γέλια του ήλιου.
Ζηλεύει η σελήνη.
Έκλειψη δήθεν.

Την ώρα της έκλειψης.
Ένας άστεγος.
Ψάχνει στους κάδους.

Ένας πλανόδιος.
Του κατάσχουν βιβλία.
Τι να σκέφτεται;

Άραγε θα τα κάψουν;
Λέξεις δραπέτες.
Πυρπολημένες;

Σαν εξόριστοι.
Γλάροι φυγάδες.
Πετούν στη χωματερή.

Να! γλάροι πετούν.
Προς το κέντρο της πόλης.
Πού να πηγαίνουν;

Το χαμόγελο.
Μες στις κασέλες.
Σπαρταράει του ψαρά.

Η ασάλευτη
των ψαριών σιωπή.
Ανταύγεια ασημένια.

Άνοιξης μέρα.
Στιλπνότητα χρωμάτων.
Μια χρυσόμυγα!

Α! Τα χρώματα.
Ομοιοκαταληκτούν.
Σονέτο σκέτο.

Η σιωπή στην ένταση.
Κραυγές στο χαρτί.
Νύχτα άθικτη.

Εξαντλητική
πληρότητα σελήνης.
Αμβλεία νύχτα.

Μόλις ξύπνησα.
Χωρίς όνειρα.
Της παννυχίδας απών!

Μόλις ξύπνησα
σύρριζα στο όνειρο
ακάθεκτο φως.

Πόδια πιστόνια.
Πεταλούδα στη στροφή.
Ποιος προηγείται;

Χους χρυσαλίδας
η ασίγαστη φλόγα
της παπαρούνας.

Μιλεί το δένδρο.
Προσδοκία άνοιξης.
Εκκωφαντική.

Α, οι πασχαλιές.
Σύρουν το χορό.
Μνήμη των χελιδονιών.

Καμένος πεύκος.
Στην κορυφή μια κλάρα.
Πράσινη να ζει.

Αίμα ρετσίνι.
Μοιρολογούν τα πεύκα
για τα καμένα.

Ἐημερώνοντας.
Ἐφτυναν τα χρώματα.
Ουρά ανέργων.

Ουρά ανέργων.
Ὅπως καρνάγιο
παροπλισμένων πλοίων.

Πρόωρα γεννημένο
το καλοκαίρι.
Μας χειραγωγεί.

Με βιάση το κίτρινο.
Ντύνει χορτάρια.
Μικρή άνοιξη.

Ένα κοτσύφι είδα.
Αθωότητας
μαύρη εκδοχή.

Δυο καρακάξες.
Και δυο κοτσύφια.
Μοιράζεται το δέντρο;

Φαιά καταχνιά.
Ξάκριζε τα βήματα.
Προτού χαθούνε.

Σκοντάφτουν στη γη
ανήλικοι άγγελοι
μες στην καταχνιά.

Λευκοί σωρείτες
αξιώνουνε
θερινές εντυπώσεις.

Λαμπρός εργάτης.
Φτυαρίζει νερό.
Σωρειτομελανίας!

Με μισής βροχής
κινέζικη ομπρέλα.
Μαγιού χαλάζι.

Κινέζικη ομπρέλα.
Φετίχ του ήλιου.
Παλάμης έρμα.

Επίμονα σύννεφα.
Εντολοδόχοι
δίκου νερού.

Τα μόλις άστρα:
Εντολοδότες βουβοί
απόγειας άύρας.

Έγχρωμα μικρά
λεπιδόπτερα.
Αβρότητες Ιούνη.

Πώς αναπεταρίζει;
Απ' ανθό σ' ανθό
η πεταλούδα;

Φτερά παγονιού.
Ζωής μυθοπλασία.
Τον περικλείει!

Το φτέρωμά του
Μόνο μάτια πάνω μου.
Βουβό παγώνι.

Ανάξιο χρήμα.
Μονέδα μόνη.
Ολόγιομο φεγγάρι!

Ζωής – Θανάτου
η συναλλαγή.
Ανώφελο σόδιασμα.

Μια καρδερίνα
στο μπαλκόνι μου.
Αδέκαστη ομορφιά!

Ήλιος μοιραστής.
Τ' όμορφο πουλί
τον λέγει αδέκαστα.

Ούτε στο θρόισμα
του παλιού πεύκου
στάθηκε να γυρέψει.

Πευκοβελόνες
συνωστισμένες.
Μα διέρχεται το φως.

Το κάθετο φως
στο χαρακίρι.
Αυτόχειρας Ιούλης.

Καυτό κουφάρι
στο δρόμο γατιού
που ψεύδεται τη λίμνη.

πάνω σε μια διαπίστωση του Μπάμπη Χαραλαμπίουλου

Κάτω από σύρματα
τα βήματά του.
Δρόμοι της πόλης.

Πάνω στις πέτρες
ψηφιδωτά πατούσες.
Αιώνες κλαίνε.

Κύμβαλο αλαλάζον
εξυφαίνεται
το καλοκαίρι.

Ύπτια στέκει
ο τζίτζικας στις ράγες.
Βουβό βαγόνι.

Προς τη θάλασσα
κατευθύνονται
ανάλεκτα τα πάθη.

Στο πολύσημο,
τ' άφατο νερό:
Επελούνουν υβριστές!

Ίσα που 'φεξε
στην απάνεμη ακτή.
Καπέλα πλέουν!

Ένα καπέλο
δες αυτονομήθηκε!
Οδεύει πάνω.

Μια πλύση λάμπει.
Στον ήλιο το παντζούρι.
Στη χαμοκέλα.

Στο Γεντί Κουλέ
παραμένουν οι μνήμες
οι αστέγνωτες.

Το φθινόπωρο
στη βίγλα του Αυγούστου
μας κατοπτρεύει.

Ρώγες και σκιές
ωριμάζουν αντάμα.
Σφήκες στ' αμπέλια.

Η παλιά λάβα
στο αιώνιο μπλε.
Βαθιά, πάνω και κάτω.

Διάπυρη ρευστή
της θάλασσας η λάβα.
Αίμα προσφύγων.

Καμβάς-πινέλο.
Η λάβα στο μπλε.
Νερό, άνεμος, ζωή.

Ριγούν τα δέντρα.
Καλόβολος άνεμος
τα διαποτίζει.

Τ' άρωμα της γης
μιλάει για της νύχτας
το ψιλόβροχο.

Η μήτρα της θάλασσας
εγκυμονούσα
αρχαία βροχή.

Μονάχο του σχόλασε
κ' ήσυχα φεύγει
το κουτσό παιδί.

Το κουτσό παιδί
στα σύννεφα ομνύει.
Τη γη φοβάται.

στον Απόστολο Θηβαίο
Του φακού το φως
ταλαντεύεται.
Ήχος της αλυσίδας.

Η αλυσίδα
του ποδηλάτου μόνο
ζυγός δεν είναι...

Πίσω της αυλόπορτας.
Ο λευκός τοίχος.
Ω, πως μαρμαίρει!

Η λευκότητα
στο χωριό το έρημο.
Πώς ακούγεται!!

Νυχτοπερπατούν.
Τα άστρα κι απόψε.
Αλλάζουν χρονιά;

Φεύγει ο χρόνος
κι εσύ τόσο μακριά.
Πώς φέρνεις χιόνι;

Άνθη μυγδαλιάς.
Κοίταξε πώς βυζαίνει.
Μικρός Φλεβάρης.

Η μυγδαλιά στον ανθό
λέει: Φλεβάρης
στο ζεστό ήλιο!

Μες στις καλαμιές
λασπωμένα βήματα.
Στύλοι στον ήλιο!

Μες στις καλαμιές
πουλιά ζευγαρώνουνε
σαν πρωτόπλαστοι.

Μια ελιά σκιάζει
τον παλιό ναό.
Αυτή κι ένα πουλί.

Πώς υπομένουν
της άνοιξης λεπίδι
οι μικρές ελιές;

Εργογραφία Ελένης Κοφτερού:

“Δήγμα γραφής”, διηγήματα (συμμετοχή), εκδ. OpenBook.gr, 2011

“12/12/12”, κείμενα (συμμετοχή), εκδ. OpenBook.gr, 2012

“Γράμμα σε γενέθλια πόλη”, ποίηση, εκδ. Σαιξπηρικών, 2013

“Περί Άνοιξης και άλλων Εμμονών”, ποίηση, www.24grammata.com, σειρά ‘εν-
καινώ’, αρ. σειράς: 41, 2013

“Στο λάμδα των χελιδονιών”, ποίηση, εκδ. Εκδόσεις των Φίλων, 2014

Εργογραφία Γιώργου Πρίμπα:

“5+7+5, ακριβώς ή περίπου χάρικου”, ποίηση, εκδ. Ενδυμίων, 2007

“ΑΠΟποίηση επί σκηνής”, ποίηση/θεατρικά, εκδ. Ενδυμίων, 2009

“Καθώς” [e-book], ποίηση, Λογοτεχνικά Σημειώματα, 2010

“αλλού” [e-book], ποίηση, αυτοέκδοση, 2011

“Ολιγόγραμμα II”, ποίηση, εκδ. Το Βακχικόν, 2011/2, επανέκδοση

www.24grammata.com, 2013

“υπαίθριοι ημι λόγοι”, ποίηση-φωτογραφίες, www.24grammata.com, σειρά ‘εν-καινώ’, αρ. σειράς: 15, 2012

“τραγούδια (από τη δεκαετία του 60)”, μετάφραση (σε τρία μέρη)

www.24grammata.com, 2013

“εκτός θέματος”, ποίηση-φωτογραφίες, www.24grammata.com, σειρά ‘εν-καινώ’, αρ. σειράς: 66, 2013

“γκρι παπαρούνες”, κείμενα, αυτοέκδοση, 2014

“Imagine? – τραγούδια από τη δεκαετία του 70”, μετάφραση (συμμετοχή),

www.24grammata.com, 2014, σειρά ‘εν-καινώ’, αρ. σειράς: 78, 2014

“The Song of Hiawatha του Henry W. Longfellow”, μετάφραση,

www.24grammata.com, 2014, σειρά ‘εν-καινώ’, αρ. σειράς: 95, 2014

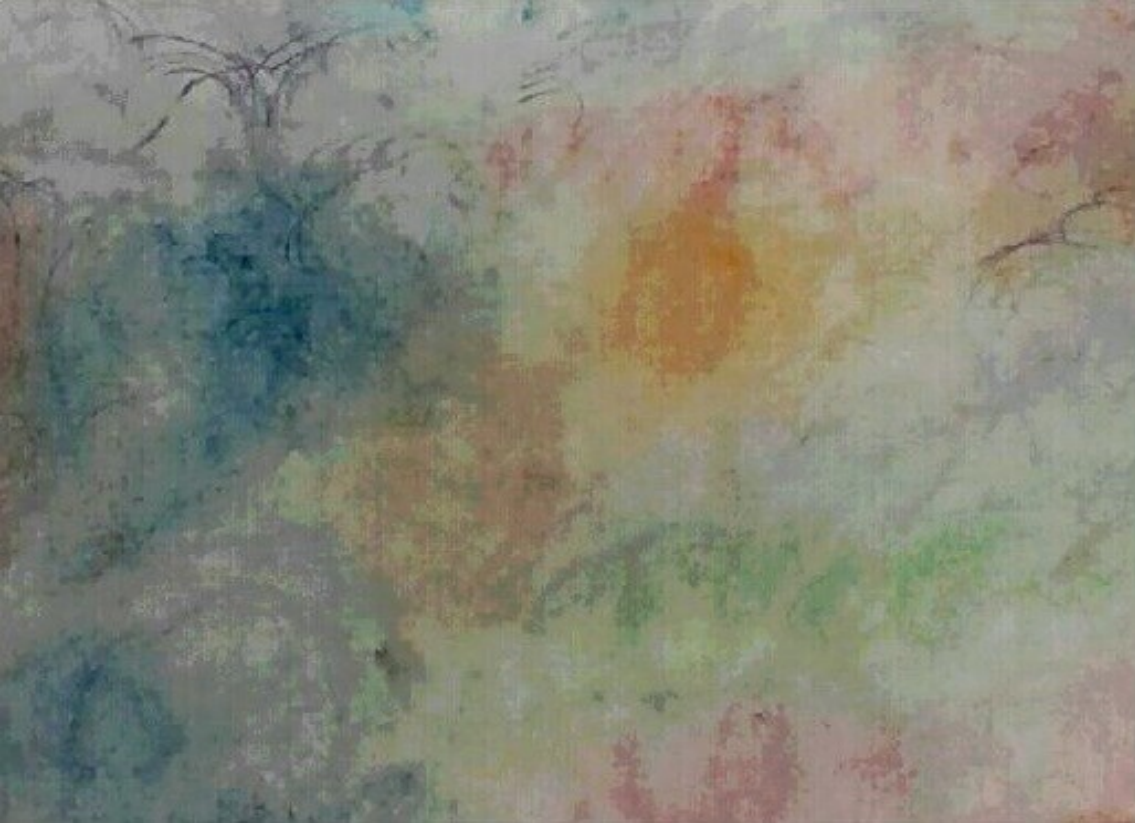
“μία εικόνα. δεκαεφτά συλλαβές. και τρεις τελείες”, ποίηση-φωτογραφίες,

www.24grammata.com, σειρά ‘εν-καινώ’, αρ. σειράς: 122, 2015

“επτά το Σεπτέμβρη ανατολές”, κείμενα-φωτογραφίες, www.24grammata.com,

σειρά ‘εν-καινώ’, αρ. σειράς: 148, 2016

Φωτογραφίες και επιμέλεια διάφορων φωτογραφικών album, που δημοσιεύονται στη σελίδα E10 του www.24grammata.com.

νέο e-book

24grammata.com

[σειρά: εν καινώ, αρ. σειράς: 157](#)